

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:
 Pestán vagy Pécsett háza küldve:
 egész évre 5 ft., félre 2 ft 50 kr.
 negyed évre 1 ft 25 kr.
 Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombat.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvesker. (Szeleányi-tér.)

Hirdetések ára:
 Egy-öt hasábos polt sor egyszeri
 megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
 10-szerért 4 kr. Újkezdés. — Minden
 hirdetés után 30 kr. bélyegdíj útle-
 tendő. A nyitólár 1 polt sora 10 kr.
 A hirdelési díj előre útleendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
 János-utca 8-ik szám.

A városi képviselő-választások után.

(V.) Elvégeztetett!
 Leszavaztak a választópolgárok, egyik-másik kerületben kisebb-nagyobb szerencsével; a II. és III. kerületben pedig a polgármester akarata és tetszése szerént.

Szerencsének mondjuk a körülményt, mely által egypár olyan férfiú is jutott be a hatalmi párt által féltékenyen őrzött városi képviselő-testületbe, a ki erkölcsileg és anyagilag egyaránt független, a ki bír kellő tehetséggel, a kiből van komoly elhatározás, szilárd akarat és tetterő a város közönségének érdekeit meggyőződéssel híven és lelkiismeretesen képviselni.

Sajnos, hogy nálunk ily nagy horderejű, a város jelenjére s jövőjére messzeleható s rendkívül nagy jelentőségű bíró ügyek a szerencse eshetőségeinek s egy ember önkényének vannak alávetve.

Rendes összműködésről szó sincs! Párthiveinek egy része, e józanul gondolkozó s befolyásolhatatlan kisebbség igyekezett a tisztesség s jog határai közt némi tevékenységet kifejteni, de rendkívül szűk tere volt, mert a messze elágazó polyp-pokarok mindenütt kiterjednek. Igaz ugyan, ezek ellen küzdeni lehet, de az is bizonyos, hogy erejüket teljesen megtörni csak rendszeres összműködéssel, hazafias összetartással s csak komoly küzdelem után sikerül.

A szigeti külvárosiak elég igyekezetet fejtettek ki s volt önértékük és erkölcsi erejük; a hatalmi párt begombolozott küldötteit, kik a keserű lapdacokat édes mézben remélték beadhatni: erélyesen visszautasították. Mert voltak ilyenek is! Nem átlottatták a szegény tanítót — a ki különben mint tanító dícséretesen megállja helyét — korteszülemekre fölhasználni. Természetesen a kenyér az első, az iskolaszéknek mindenható elnöke a polgármester, az ő parancsa vakon teljesítendő. De már, hogy az a bizonyos öreg úr, aki tisztességben öregedett

meg, mint adhatta ősz fejét szolgáló repre, ezt valóban nem értjük. Nagyon rejtélyesek az élet utai.

Efféle manőverek különben a budai külvárosban is megkíséreltetek, hol azonban szintén ugyan azon sors érte a merész vállalkozókat. A két külváros polgársága mindenkor hazafiasan szokta magát viselni; a ki le akarja őket kenyerezni, rendszerint csúf kudarcot vall.

A II. és III. kerület a mindent megszavazó gépezetet alkotja. Itt az választatik meg képviselővé, a kit a polgármester akar s legynék őszinték, a polgármester csak olyanokat akar, a kik föltétlenül meghajolnak az ő akaratára előtt. Ezek a jó urak, csekély kivétellel, tisztelet az érdemes kivételnek, a köztörvényhatóság testületében nem bírnak független önállósággal, nem képesek benső meggyőződésükből folyólag határozott álláspontot foglalni; ők mindenkor és mindenben a böles tanács határozatait fogadják el, vagyis a mit a polgármester akar. És ők többségben vannak. Innét van aztán, hogy a város ügyeit nem egy alkotmányos népképviselőt vezet, hanem egy ember, a kinek a jól megszervezett általános többséget zaboláló gyepől a kezében van.

Bármily tudós, lelkiismeretes, a jövőbe messze látó s a város sorsát szívén viselő férfiú legyen is az az egy ember, mégis csak egy ember; s egy harmincz ezer lakóssal bíró város jelenjét s jövőjét egy emberre bízni nem lehet. Ez az állapot így tarthatatlan. Annál inkább is, mert városunk vagyoniul nagról-napra alább száll. A fenálló gazdasági rendszer rohamosan viszi a bukás felé. A város közönsége túlságosan meg van már különböző adókkal terhelve, s minduntalan, alig mülk el egy-egy közgyűlés, utabban újabb adónemeket szavaznak meg s mind a mellett egyaránt fogy a törzsvagyon.

A tanács a polgármesterrel az élén javasol, a jól megszervezett többség szavaz, a józanul gondolkozó kisebbség szívósan opponál s a város jóléte gurul a lejtőn alá.

Ez a jelenlegi helyzet.
 Nem mondjuk, hogy rosszakaratból történik ez így, a viláért sem, hisz akkor valótlant mondanánk, hanem azt igen is egész határozottsággal állítjuk, hogy akár téves gazdálkodási nézet, akár rossz számítás, vagy bármi más hiba a mozgó rugója a fenálló rendszernek; annyi bizonyos, hogy városunk sorsa aggasztó, a mit bizonyítani fölsleges, hisz a város polgársága ezt csaknem kivétel nélkül érezi és fájjalja.

A képviselő-testületnek teljesen független férfiakból kell állania s oly emberekből, a kik nemcsak, hogy szeretettel csüggnék városunkon s ennek mindenben javát akarják; hanem, a kik képességgel is bírnak arra, hogy közérdeki törekvéseiket érvényre juttassák.

Ez lebegjen jövőre a választópolgárok szemei előtt; addig pedig igyekezzék a jelenlegi képviselőtestület józanul gondolkozó kisebbsége teljes erejével odahatni, hogy a város még meglévő vagyona könnyelműleg el ne pazaroltassék.

Tékozolni könnyű, de szerezni vajmi nehéz!
 Ne éljünk föl mindent, hanem gondolkjunk az utódokra is.

A kilenczven éves német császár.

Vilmos német császár és porosz király márczius 22-én tünneplett születése napjának kilenczvenedik évfordulóját.

Ritka ünnepe, nincs párja a történelemben. Uralkodó fejedelmek még nem ért oly magas kort. Ő a fejedelmek Nesztora, kit kedden 85 fejedelem és fejedelmi követ állt körül.

A hosszú élet magában véve még nem történelmi nevezetesség. Vilmos császár hosszú életét azt teszi nevezetessé, hogy becsülettel és dícsőséggel töltötte be. Az ő életpályája sem volt tövises nélküli. Most a dícsőség tetőpontján áll, pedig neki is meg kellett futni a megaláztatás útját. Akit most a német egység képviselőjeként tünneplenek, valamikor vörös szívvel látta az izekre tépett, megalázott németéget.

Ő alatta jutott életeréhez, ő hozta szoros kapcsolatba a 46 milliónyi németéget. Világtörténelmi küldetéséről még az anyai sejtélem sem álmodozott. Anyja, a szép Luiza fejedelem asszony a 11 éves Erre mindketten elmosolyodtak. Mily pompás dolog lesz is az, ha 200 forintja lesz Misónak.

A leánya sokáig nézett a szeretett fiú után és midőn a láthatártól eltűnt imát rebegve tért vissza nevelőapjához.
 A fiú pedig gyorsan előrehaladt. Bánkódásai csakhamar felhagyott, és fényes légvárakat kezdett építeni, a mire aztán boldogan nevelték magában és nem sokára dalra is fakadt.

Proto szemzi naszunkiku, Kupila.
 Matarala, Matarala, Kupila.
 Erre a fiú háta mögött egy rekedt hang így folytatta hogy:
 Moja dusa, moja dusa, Na vojnu.
 Matarala, Matarala, Na vojnu.
 Meglepetve fordult vissza Misó. A bokorból emberi alak bontakozott ki. Széles karimájú kalap fűdte az ostromba főt, és az arez kellő közepéből réz vörös orr emelkedett az ég felé — majd hogy a pislogó zöldes szemek elől elfedte a kilátást.

Az apró középső emberke Misó felé hömpölygött.
 Bozse moje Misó.
 Honnan jössz, hová mész; hihihí.
 Te vagy Blasen Mátyás? Világnak megyek.
 Hányadszor.
 Először.
 — Ejnye, ejnye! A te korodban már másodsor jöttem vissza; hihihí, Misó bratye! Mit csinál az Anikó? Hihihí ugye szép lány.

A fiú elkomorlyodott.
 No ne busulj itt a pálinka igitál. Jó féle borovitska hihihí.

Vilmosról nem irt valami elragadtatással. „Vilmos fiam — írja — ha nem csalódom atyjára üt; egyszerű, szerény és értelmes. Külsőleg is hasonlít hozzá, csakogy nem olyan szép.” A gyermekkorában beteges Vilmosból a világ legöregebb katonája és a fejedelmek Nesztora lett!

Csodálatos életpályá! Nagy tehetségek nélkül a század legnagyobb hadi és politikai tényei fűződnek nevéhez. De ez a sajátos költőmenny csak növeli polgári, puritán erényeinek számát. Ervényesülai engedte maga mellett a tehetségeket Ő a legbüszkébb Bismarck és Moltke babéraitra, kik oly szédítő magasságba segítettek. Ha visszatéknél életpályájára, mindig láhalva említi Bismarck, Moltke neveit és — a gondviselést.

Magas életkorát, páratlan népszerűségét, az első nagyhatalommal elépített Németországot a gondviselésnek köszönji. Magát csak szerény eszköznek tekintti. És ez megható olyan férfutól, ki verkedett a nagy Napoleonnal; győztes hadak élén ketszer vonult be Párisba; huszonhárom véres csatában tette tönkre a második francia császárságot; megverte Ausztriát; a dícsőség tetőpontjára emelte a Hohenzollern házat; megaranyozta a porosz királyi koronát, melyet 26 év óta visel; vakító fénylív tette a német császári koronát, melyet 1871. január 18-ikán tett a fejére.

Népe rajong érte, mert minden ízében német, az egyszerű német erények megtestesítője. A világ leghatalmasabb fejedelme, de azért még ma is abban az egyszerű házában lakik, melyet már koronaherezeg korában foglalt el.

A külföld tiszteli, mert a béke atyja. Bár katona volt teljes életében és polgári ruhát ritkán öltött, bár a legkíséraltabb hadsereg ura és győztem után győzelmet aratott; hűvelyebe dugta a kardot, míhelyt megmentette a német becsületet és megalkotta a német egységet.

A kardot azóta sem rántotta ki. Tizenhét év óta a legnagyobb gondtal alapja a békét, s viszont a béke érdekében apójják az ő egységét.

A politikusok száijában közmondássá vált, hogy míg Vilmos császár él, nem lesz háboru. Valóban Berlinben sokat dolgoznak a béke érdekében. Békíteni és béke-szövetségeket alakítani! az képezi Vilmos császár jobb kezének, Bismarcknak föladatát. Maga a császár a legmelegebben óhajítja a békét. Győztes volt, mégis ő nyújtotta először békejobbját uralkodónak, mégis ő óvakodik leginkább a legyőzött francziák ünneztét ingerelni. Legutóbb is háborútól remegett a világ, de megalakult az osztrák-magyar-német-olasz szövetség, mely mindenekelőtt

béke-szövetség. Ez is a berlini politika eredménye.

A sok fejedelem és fejedelmi küldött közt, kik Berlinbe siettek Vilmos császár üdvözlésére, ott volt Rudolf trónörökös is, ki — ha nem csalódnék — legkedvesebb vendége a császárnak. Trónörökösünk tolmácsolta uralkodóházunk és népeinek üdvözlését az agg császárnak, leghatalmasabb, leghűbb szövetségeseinknek. Az üdvözlét mindnyájunk szívéből jó, mert bár háborura készülünk, békét akarunk, mely hogy annál tartósabb legyen: az uristen sokáig éltesse a németek császárát, a béke atyját!

Kivándorlás.

Napról-napra szomoróbb szomoróbb híreket hallunk, azon rettentő sorsról, mely a külföldre (de leginkább Amerikába) vándorolt honfiainkat a kétségbeesés valódi örvényébe sodorja.

Minden indok, minden megmondás nélkül fognak sokan vándorolni, hogy itt hagyva hazánk Kanaan földét, messze, túl a tengeren keressenek maguknak új eget, új hazát.

Új eget talál magának a vándor már a horizonton alól, de más hazát sehol. Legalább alig van rá példa, hogy egy magyar, ki elhagyta hazáját, magának jobb hazát találjon.

Mert ezen földnek, melyen mindnyájunknak bőlesője ringott, csak egy porzeme is kedvesebb és drágább, mint a yankeek mértföldekre terjedő termő földje.

Munkát keresni megy — mondja a kivándorló, mintha bizony íthón nem akadna elég dolg.
 Nagyon dícséretes erény a dologkeresés, s méltánylát is érdemel, hanem elhagyni az országot, azt a Magyarországot, csak azért elhagyni, mert talán máshol több munkára, s jobban fizetett munkára talál a napszámom: merő ostobaság és számalomra méltó tájékozatlanság.

Talán aránylag sehol sem fizetik jobban a napszámom mint minálunk. Nem kell téveszteni, hogy a külföldi munkaadó, és a mi munkaadónk közt nagy a különbség. A mi arató parasztnapszámomunk, a hányszor megfeni a kaszáját, éppen annyiszor ég ki a dohányja a pipájából, és ketszer annyiszor gyújt reá. Tessék csak elmenni Amerikába napszámom, majd ott megmutatja ám a gazda, hogy mi az az azél kova tapló!

Még ha annyi kéz volna is találna még munkát Magyarországon. Hiszen az a baja iparunknak, hogy kevés és drága a munkaerő.

S ezt a mi szerencsétlen és tudatlan jámbor néplünk még ma is rálehet szedni,

A barátok megpihentek és másnap reggel munkához fognak.

Roppant farszto munka

Kinlódik azután a törött fazékkal, huzogítja a doratót szorosan nehogy a „vizpróba” rosszul üssön ki, és a mellett a gyerekek bämész serege körül veszi, csufolja, tapogatja szerszámait, és jaj volna ha ellenkeznek. De a drótos tót örömet tlti és a munkaközét haza gondol hol ifjú jegyese várja, építi légvárát, képzeli az örömet, ha hosszú távollét után hazatér, agg szllei elé rakja az összetakarított filléreket, néhány napra rá oltárhoz vezet kedvesét, és él vele teljes hat hónapig, hogy ismét menjen világnak.

Türte Misó is a nyomort, türte néma megadással.

A tót philosphus csak meddig a takaró ér addig nyújtózkodni. Hőstünk pedig okos gyerek volt, nem hiába hogy első tanulója volt az iskolamesternek. Matyi különben azt mondá rá, hogy boldos mert nem issza páinkát.

Négy év mult el.

Egyik vasnapon Mátyás otthon állt, az az beveredett az ő szalmaszákján.

Kedvetlen volt, mert hamarabb józanodott ki; mint kívánta volna. Szombat este szokta ugyanis egész heti keresményét élvezni, vasárnap a tót nem dolgozik inkább imádkozik, hanem jár a pálinkás boltba, vagy éppen otthon kuezorog.

A kis szoba aajtája felnyit és bérontott Misó; holt halvány volt, egész teste remegett, és erőtlentül rogyott a három lábú székbe.

Matyi ijedten ugrott fel.

— Bozse moj bratye mi bajod van mi történt.
 — Anikót láttam.
 — Ne beszély bolond Misó; Anikó

TÁRZA.

Élet-halál.
 Nem gondolok vágyva vissza
 Rég letűnt időkre.
 Vázó sebre, fájó szívre
 Balzsamot keresve.
 Nincs ott semmi 'sz ott kezdődik
 Énnekem az élet,
 Hol először barna lányka
 Megláttalak téged.

Ábrándjaim pillangóit
 Se bocsátsam szárnyra,
 Hogy szálljanak messze, messze,
 Virágról virágra,
 Tudom meddig tart az élet,
 Mikor lesz halálom;
 Bátor ajkad, rózsza arcod
 Ha utószor látom.

Szüics József.

Misó szerelme.

A pap végre megnúta a sok mende-mondát, és leereszkedett annyira, hogy önmaga farsztozott Voják mesterhez s a napnál is fényesebben kimutatta, hogy megbocsáthatlan bün, azt a nagy gyereket íthón hagyni, hogy lopja a napot, és hiába egye az istenadta drága kenyeret.
 Biz Misó meglelt gyerek volt már, betöltötte a télen 15-dik évét, s így nem esoda, ha a szomszédok rossz híret költöttek Vojáknak s fiának. A többi gyerek már rég próbálja a világot, s szerzi arca verejtékével a kenyeret, takargatja pénzét, hogy minél nagyobb nászajándékot hozzon haza jegyeseinek, az a kamasz pedig íthón lebzsel és egész nap mást

hogy Amerikában több a munka, és hogy ott jobban fizetik a munkáért, s ott minden ember milliomosra válik.

Leiketlen kufarok beszéltek rá a népet a kivándorlásra.

Természetes, hogy ez a kufár nem más, mint emberkereskedő, a ki aztán, ha túl ad emberportékáján, nem bánja, ha az aztán akár éhen hal, akár a vízbe dobja magát, vagy éppen másképp lesz kétségbeesésben öngyilkos.

Reitettől példák állanak előttünk. Egész családok, egész csoportok vesztel el éhen, a kiket igéreték és kecsgetésekkel csaltak át, a tengeren túlrá.

A családok kétségbeest! A rabszolga kereskedés emberséges mesterség az Amerikában kicsalt munkás sorsához képest, mert míg a rabszolga kereskedő nem hagyja éhen veszni az ő rabszolgáját, emez a legnépesebb utczán éhen hal meg.

A tavasz fakadása alkalmával minden kéz, minden ujj talál magának munkát.

Ne hallgasson senki a hitgezekre. A rábeszélések elég térjünk ki, s ne engedjék magukat szép szavakkal eleszabítani.

Amerika lehet ugyan a sikkasztók, családok és más rendbeli büntény miatt megrogott szökevények hazája, de a becsületben felnőtt magyar munkásnak nem illik az a légkör.

Azért ne is gondoljon arra senki, hogy a föld kereségén bárhol is boldogabb lehetne mint itt ebben a hazában. Nekünk kötelességünk ezt a földet művelni, ezt a hazát el nem hagyni.

„A nagy világon ekkiv nincsen számokra hely, Áldjon vagy verjen sors keze, Itt élnek, halnak kell!”

Nagy Ferencz.

Laptulajdonosunkat, a pécsi járás függetlenségi 48-as párti országgyűlési képviselőjét s közvetve lapunkat örvendetes megismerés érte a múlt hónapban, a melyről csak most vehettünk tudomást. A Budapestben megjelenő s mondhatni a nép közt legelterjedtebb politikai heti lap, a „Népszászó”, a függetlenségi 48-as párt e kitűnően szerkesztett lapja, folyó évi február hó 10-én megjelent 6-ik számában következőleg emlékezik meg Nagy Ferenczről hozva sikerült arcképét — s a „Pécsi Figyelő”-ről:

Sok igazságtalanná vádat kell elűznie a függetlenségi és 48-as pártnak. Elmondják forradalmárnak, lázítónak s daczára annak, hogy pártunk ez ellen tiltakozott, hogy törekvésünk, programunk fényesen bizonyítja e vádnak a váloóságát, léptenyomon megújítják azt és sok helyen a hiszékeny nép elhiszi, ezt azoknak, kik a hatalom védelme alatt hazudnak és rágalmaznak.

Azért, mert a néppel tartunk, mert a nép érdekeit védelmezzük, kikialtának bennünket népbolonditónak s el akarják hitetni a néppel, hogy pártunkhoz csak olyanok tartoznak, kiknek alig van vesztési valójuk, mert szerintük csak az lehet jó hazafi, kinek az Uristen egyáltalán ezer holdas birtokot is adott. Ezen állítás is hazugság, mert hisz a függetlenségi pártunk zömét a magyar birtokosok képezik s épen azok a sebonnaitak, kik hivatalra éheznek, azok képezik a kormánypártnak legszajásabb korteseit, a kik azért kiabálnak, hogy jó koncezhoz juthassanak.

Sőt azon nagy birtokosokat is pártunk táborában látjuk, kiket semmiféle érdemjel, sem főispánság nem tudna boldogítani, s kik ily csillogó dolgokért nem hajlandók földelni politikai elveiket. Kinek arcképét most bemutatjuk, az is azok közé

a magyar nagybirtokosok közé tartozik, ki — mint a magyar ember szokta mondani — a mellénye zsebéből kifizeti a kormánypárt nagyszájú korteseit.

Nagy Ferencz a szalantai kerület jelen képviselője, kora ifjúságától lelkes védője volt Magyarországnak függetlenségének. Szíve csak ez után a nemes csele után vonzotta, függetlenségért küzdött akkor, midőn fegyverrel kezében védelmezte megátadott hazáját, függetlenségért küzd most, midőn az elévülhetlen népjogok visszaszerzésére irányul minden törekvése.

Nagy Ferencz előkelő, régi, gazdag családból született Pécsen 1827. október 10. A szülői házban már gyermek korában föltűnt éles elméjével s ez tapasztalható volt nála középiskolai tanulmányainak folytatásakor is. A jogot is Pécsen véggezte, még pedig kitűnő sikerrel, hogy már 20 éves korában ügyvédi oklevelet nyert, de nem ügyvédeként, hanem a közpályára lépett és Somogy megyében szolgabíróvá választott.

De a szolgabíróság sem volt inyere akkor, midőn édes hazánkban a szabadság szelleje kezdett lengedezni, midőn a minden oldalról reánk törő ellenség visszashorítására szükség volt minden férfikarra. Nagy Ferencz is elhagyta hivatalát s karddal szolgált a hazát s mint neuzető százados, sietett csapatával az ellenség elé.

A szabadságharc leverése után visszahozott somogyi megyei nagyerjedelmi birtokára s gazdálkodott, még pedig oly szorgalmasan, hogy a reá maradt örökség kezét közt nem csak el nem olvadt, de gyarapodott. A legjelesebb gazdák egyike vált belőle s ezeket erős somogyi, baranyamegyei s szlavoniai nagy birtokait, ma is ő maga vezeti.

Az újabb alkotmányos élet beköszöntevel újra a politikai pályára lépett s mint a függetlenségi és 48-as pártunk híve, mindent elkövetett elvei érdekében s nagy része van abban, hogy Somogy és Baranyamegyében pártunk oly korán s oly hatalmas gyökereket vert. Egyik legfőbb tényezője volt abban, hogy az akkor még számlázásban élő Simonyi Ernő Baranyában képviselővé választott s midőn Szentes város is megválasztotta Simonyit, a szalantait Nagy Ferencz választották képviselőnek s azóta folytonosan e kerületet képviseli.

Othon, Baranyában is részt vesz az ellenzéki mozgalmakban s míg egyrészt egyik vezére a megyei függetlenségi pártnak, másrészt megalapította a „Pécsi Figyelő” című lapot, pártunknak eme kitűnően szerkesztett orgánumát.

A szalantai kerület polgárai annyira ragaszkodnak Nagy Ferenczhez, hogy mint a multban, a jövőben is egyhangulag fogják őt képviselőnek választani, mit ő meg is érdemel, mert megbízhatóbb s lelkesebb pártembert ő nála ugy sem találhatnának.

Ez a figyelem és az elismerés kétségkívül örvendetes és megfizető; fogadjja a „Népszászó” érteke hazafias közönetünket.

A dárдай kerületből.

„Választási mozgalmak a baranyavári járásban” e címen egy közlemény jelent meg e lap 7. számának különléké ezimú rovatában Dárdáról.

E cikk írója ugyanis azt mondja, hogy: „a kerületben a mozgalmak nemcsak hogy megindultak, de erősen folynak is”. Folyanak bizony már három év óta oly erővel, hogy azt bármi néven nevezendő, s a kormány szekerének leesegeő szisziart leső egyéniség megingatni nem képes. Azt

— Mój Miso állj meg, hallod no, hová lettél?

A visszatérő rohant az apai ház felé. Jaj ha most Anikó elejébe jönne. Hogyan kaczagna, hogyan örülne. De bizony nem jött. Csak az öreg Voják fogadta a fiut.

Dobré dreyon, atyám Voják szomorúan rázta fejét. Ne ölelj meg, ne csókolj meg, eredj, keresd meg a jegyesedet! Ne jöjj vissza, míg meg nem találod.

A Miso gyerek hátratartorodott. Hol van Anikó?

A gróf úr meglátta: a szegény bárány csak szákmánya a farkasnak! Elragadta, elvitte! Oh, én vén ember vagyok, nem tehetek ellene semmit. Eredj! Ne szeres senkit, csak keresd őt fel.

A fiu rohant visszafelé. Mit bánta már, ha drága a vasút; el akart érní abban az átkos városba. Már úgy sínes kinek adni a habos kendőt; hát a rumot?

Hm, hadd látlak tizesital, neveld haragomat. Hosszu kortyokban itta a bódító italt.

Fülhasítón sivitott a gőzös; megérezte. Miso kitámolygott a kocsiból. Jaj annak az uri dának, ha rátalál. Éjjeledett, bement egyik kerepesi úti pálinka mérsébe.

— Pálinkát adj; egy forint ára pálinkát! A boltos csodálkozva nézte a duhaj legényt.

A magyar borba fojtja baragját, a tót pálinkába.

Miso ott aludt el a kemény padon a boltos megengedte hogy egész éjjel át aludhassék. Majd megfizeti reggelre. Boltját éjjel szállónak használta.

Hajnaldott.

Miso felriadt. A közeli lutherános templomban imára harangoztak.

mondja továbbá a cikkírója hogy: „A kormánypárt Percezel Béni szolgabíró mellé sorakozik, ki a közönségnek ugyan megyei tisztviselő, ugy is mint magában rokonzenvét bírja.” Erre nézve megemlítjük, hogy a kormánypárt alig rendelkezik néhány taggal, kik között első helyen áll a Keői ifj. Tóth József és néhány csuazi ember, kiket a szolgabíró ur egy leereszkedő nyájás mosolya által megnyert; ezenkívül csaknem minden körjegyző, a kik a szolgabíró ur pressiója alatt állanak, egyéb talán senki. Percezel Béni szolgabíró ur a közönségnek rokonzenvét sem bírja; eltemette azt ő maga ezeltől három évvel, mert ha ő nem parancsolja be 1884-ben a közönségi bírót, s a bírók által a többi szavazókat, hogy Szilyre szavazzanak, Szendrei Gerzson megválasztása bizonyos.

Már most azt kérdjük birhatja-e bizalmunkat az, ki mint tisztviselő a szavazók véleményét ellen parancsolja szavazni? (Ezt legjobban megmondja a büntető törvénykönyv 187. § a.)

Nevezett cikk azzal végződik hogy: „Az antiszemita Szendrey Gerzson székesfehérvári ügyvédet léptette fel Percezel ellenében.”

Erre azt mondjuk, hogy Percezel ellenében az antiszemita nem léptetett fel senkit; hanem megmaradt az ezeltől három évvel felépített Szendrey mellett; s őt az 1886. év augusztus 29-én tartott négytől több mint ezer főnyi szavazója nagy lelkesedéssel egyhangulag újból képviselőjelöltnek kiáltotta ki.

Igy a cikk írója tévedett, mert nem Szendrey, hanem Szilyágy Dezsőt, mint mérsékelt ellenzékét léptette fel. Elversz Nándor rábeszélése folytán vagy harminc ember. De hogy a jelöléséget eldögdta biztosan nem tudjuk. Elég az hozzá hogy itt a mérsékelt ellenzék is mozog.

Az itt elmondottakat honfui kötelességünknek tartottuk közölni; kérvén a tek. szerk. urat, hogy azt becses lapja: a „Pécsi Figyelő” legközelebbi számában közölni sziveskedjék.

Kelt Karacsoson, március hó 23-án. Elvtársaink megbízásából Marosi József. Ledó István. Nagy István

Tekintetes szerkesztőség! *)

Dr. Lonesár József, a pécsi püsp. joggyeum rendkívüli tanára ellen folyamatba tett fegyelmi ügyre vonatkozólag hírlapi közlemények jelentek meg, melyek közül különösen a „Pécsi Figyelő” f. évi március 19-én megjelent 12-ik számában „A jogakadémia kérdéséhez” cím alatt közölt, azért érdemel különös megemlítést, mert daczára annak, hogy e cikk megjelenésekor dr. Lonesár József egy itéletileg eldöntve, s püspök kegyur ő nagyméltósága által az itélet megerősítve vadlalt annak módja szerint közöltetett, e cikk mégis annyira telet van a valóságtól eltérő állításokkal, miszerint úgy a tiszta igazság, mint az egész fegyelmi eljárás kifogastalansága iránt tamadható kételeyk kikerülése céljából, s a félrevezetett közvéleményre való tekintettel indítatta ezerm magamat következőkép igazítani helyre a valótlan állításokat.

Az idézett közlemény következő állításával szemben:

„A fegyelmi bíróság tartózkodott itéletet mondani, csupan vélemény-adásra szoritkozott, fönttartva a megyés püspök-”

*) A hozzáknak beküldött „hivatalos” nyilatkozatot szövegszerűen adjuk; mindazonáltal továbbra is fontartjuk a magunk véleményét — a ezzel részünkről befejeztünk nyilvánítjuk az ügyet. A szerkesztőség.

Eredj a templomba, ha nincs pénzöd, minek ittd meg egyszerre.

Ne szeresd az istent, de töltsd ki bosszudat, hangzott a fiú fülebe. Vad haraggal ugrott fel.

Hej ha megkaplak, ha megkaplak! Ha nem iszol, ne larmázzál, kiáltott a boltos es kilükte a legényt, ő már csak úgy szokta.

Miso végig tántorgott az utczán, midőn a Hatvani utczába ért, hirtelen megállt. Ifju pár sétált előtte, delezeg fiatal ember es gyönyörű nő.

Anikó! tört ki a szegény tót kintzött kebeléből. A hölgy összereszent, visszafordult, es aztán meggyorsította lépteit.

Ne menj el hiszen jegyesem vagy! Anikó! es örülten rohant a leány után, leborult előtte, es megcsókolta ruha szegélyét.

Hord el az irhátat, részeg kutya, rivald rá a fiatal ember; eredj, mert összejárlak.

A alázatos, szelíd Miso szemé vérben forgott.

Hát itt vagy uram! Neki roított a csabítónak, es egy csapással földre terítette.

Óriási népesödület támadt. Miso dühbögött; kését vadul forgatta, es halállal fenyegette a hozzá közeledőket. Csak nagy nehezen gyilrték le.

Miso elfogták. Csakhamar jött a tárgyalás.

S az a fényes öltözött hölgy, a közönség körében oly vidáman szemléte a tárgyalást, oly fesztelenül társalgott szomszédjával.

Pedig oly fájdalmat érzett úgy szerezte volna a vádolt nyakába borulni.

A rab dolgozott arca verejtékével. Csendesen viselkedett, nem bántott senkit; a felügyelők megszerették a jámbor le-

nek mint kegyurnak a szabad rendelkezést, a való tényállás a következő:

A nmélt. pécsi püspök, mint a joggyeum kegyura által kinevezett fegyelmi bíróság 1887. február 28-án tartott itléseben következőleg egyhangulag itélt: Dr. Lonesár József a pécsi püsp. joggyeumon nyilvános jogi előadásain a vallás es erkölcsiességeknek a Megváltó, Szűz-Mária es a szenteknek, valamint a rom. kath. egyház intézményei, tanainak es a papirend durva megtámadása es kigynyolása, így a joghallgatókkal szemben tanusított botrányos magatartása, nemkülönbön tanártársai elleni armányai által elkövetett legstúlyosabb szolgálati kihágásokban vétkezőnek mondatik ki, s figyelemmel a fenforgó számos stlyosbító körülményre tanári állását elmozdítatik.

Azon állítás, miszerint „a fegyelmi bíróság a panasz alatt levő tanárt a megyés püspöknek — tekintettel 11 évi tanári buzgó működésére, végzett tanulmányaira, tanusított ügyszeretetére, nemes törekvéseire, mely ha még hibázott is; de minden szándékosságot kizár — megkegyelmezésre ajánlotta” ellentétben áll az itélet indokolásának azon szavaival: „Enyhítő vagy mentő körülmények nem találtakat miert is a legulsyosabb büntetés volt alkalmazandó”, súlyosító körülményeket ellenben az itélet indokolása nagy számban sorol föl. Megkegyelmezésre való ajánlás még szóba se került.

Azon állítás a kihallgatott 30 es néhány jogász közül felének vallomása többé kevésbé terhelő, másik felé teljesen felmentő volt nem egyezik meg a való tényekkel, mert 37 tanu közül nem volt több háromnál, kiknek vallomása Lonesárra terhelő ne lett volna, ezek közt volt olyan, ki még azt is tagadta, mit Lonesár maga is beismer. A többi, s főkép azon tanuk vallomása, kikre Lonesár maga mint „legszorgalmasabb”, „legintelligensebb”, „legjobb” tanítványaira hivatkozott a legterhelőbbek voltak.

„A vádak alaptalansága mellett szót a panasz alatt levőnek kitogastalan, tiszta, szepitlen magán élete.” Ez állításra meg kell jegyeznen hogy Lonesár már 1877. november 20-án 2286. sőt a kelt püspök kegyuri határozattal keményen, elbozósítással fenygetés mellett megdorgaltatás es 1881. évben a vallás es közoktatási min. kir. miniszter ur ő nagyméltósága által is méltelen feddésben részesült, figyelemzetve es más irány követésére utasítva lett.

„A kegyurnak bármikor jogában áll az itéleti tanárokat állásuktól felmenteni, még ha okot sem szolgáltatnak rá” minden alapot nélkülöző állítás, melynek ellenzójét Lonesár esete leginkább bizonyítja, mert még olyan páratlanul súlyos ügyben is, mint a Lonesár, midőn a kegyurnak a szabályzat értelmében csakugyan joga lett volna a tanárt rigtón elbozósítani, előleges vizsgálatot s eljárás rendelt el, mely minden tekintetben de különösen a védelem szabadsága szempontjából minden kifogason felül állt.

Hogy Lonesár „tehetsége miatt már rég képezte üldözés tárgyát”, az igazságtól oly távol áll, hogy czólni se érdemel. Hogy Lonesár itéletét 11 évig folytathatta, bármire inkább mutat, mint üldözöttesre,

„A jogvégzetek közül, kik már állásokat töltének be az életben, mint ilyenek semmi itéleti pre-zió alatt nem állanak — hatvanna itrtak alá nyilatkozatot volt tanárak érdekében”, ebből annyit igaz, hogy a vizsgálati iratok közt felszök egy nyilatkozat tizen nyolc alairással, ezek közt van olyan is, ki a joggyeumi

gényt Pedig minden nap megfogadta, hogy megöli hitlen kedvesét.

A 3 év letelt.

— Voják Mihály szabadiábra helyezendő, hangzott a napi parancs.

Menj; viszonlatásra! kiálta egyik rab, es társai jözött kaczagtak az itéleten.

Vissza is jövök nemsokára, mormogta Miso.

Magára öltötte ruháit es távozott. Csokorogva záródtak be mögötte a fegyház kapui.

Végig nézett a néptelen utczán. Merre menjen, hol találja meg azt a kit keres.

Ekkor lépteket hallott; majd érezte, hogy valaki megcsókolta vállát.

Megfordult.

Anikó! Bocsáss meg Miso, visszaadtam az utolsó csókot.

Misónak minden haragja eltűnt midőn karjai közt tartotta a leányt; hiszen még mindig oly végtelenül szerette.

Anikó! A kúcsulosa a legény nyakát, mellére hajtotta szép fejét es keservesen sirt.

Jöjj haza.

Haza? Matyásnál lakom. Blasen Matyás meg-nöszült.

Anikó! No csak nem én mentem hozzá! De magához fogadott, mikor megdörögtem gonosz életemtől, mikor munkához akartam látni.

Oh! uri lakásunk van, két szobácska. A legény mosolygott.

Ugye aztán holnap vissza megytünk Tótországba; mégis csak jobb ott a hegyek között mint ebben a kegyetlen városban.

törzskönyv tanúsága szerint Lonesárt soha nem is hallgatta, mégis bizonyítani akar. Hogy a kihallgatott joghallgatók közül valaki itéleti pressió alatt állott volna, teljesen valótlan, való ellenben az, hogy a vallomások azt is kiderítették, hogy a vallomásokra pressió Lonesár érdekében gyakoroltattott.

„Es a vallomások alaposságát azzal cizálta meg legfényesebben”, hogy volt benne annyi lelkiesség, hogy az itélet készítése után legott tétovázás nélkül, mint ig a z i p a p, püspökének teljes rendelkezésére bocsajította magát. Mennyiben czáfolhatja Lonesárnak e tett a vallomások alaposságát, nem tudom megérteni, valamint azt sem, mi mutat e tetteből az igaz i p a p r a. Ó úgy tett, mert mint p a m á s k é p e g y á l t a l a b n e m i s t e h e t t e z r á n e z v e e g y s z e r t e n a p u s z t a e x i s t e n t i a k e r d e s e v o l t, s m á s e g y é b j e l e n t e s s e g g e l n e m b i r h a t.

Ennyt akartam egyedül a pusztá igazság érdekében kijelenteni, s ezáltal a sajtót es közvéleményt a cizázatos félrevezetések ellenében övni.

Pécs, 1887. március 24-én.

Dr. Feazti Károly, székesegyházi olvasó-könyvtáros, mint a kiküldött volt bizottság elnöke.

Külfönlék.

— A választások eredménye. Mult vasárnap folyt le a kisorsolt városi bizottsági tagok helyének választás utján való bötöltése. Megválasztottak: Az I. kerületben. Ott Márton, Dr. Jobst László, Schmelzer Ferencz, Horváth Géza, Kozma Ignác. A II. kerületben. Rath Miklós, Pilch Antal, Dr. Gebaur Izor, Grünhut Ignác, Szeifric Antal, Bolgár Kálmán, Pintér József. A III. kerületben Blauhorn Antal, Bubreg Antal, Dr. Daempf Sándor, Dr. Szeregy József, Mendlik Ágoston, Troll Ferencz, Beck Márton, Kurez György, Lauber Rezső. A IV. kerületben Bubreg János, Kiss József, Járányi István, Kovácsics József. Az V. kerületben. Károly Matyás, Buzády János, Jozipovics Nándor, Gramann János.

— Somogyi jón. Örömlen hozzuk a kellemes hírt s hisszük, sőt meg vagyunk róla gyözdve, hogy a közönség is örömmel veszi tudomásul. Egy unalmas télt után, mely a farsang tánczvilágalmán kívül alig nyújtott élvezetet; igen jól fog esni az a szorakozás, melyet Somogyi Károly kitűnően szervezett színtársulata nyújtani fog. Somogyi, ki előadásával nemcsak hogy megnyerte Sopron es Győr nagy igényű műizléssel bíró közönségét, de hosszabb időre biztosította is magának a két város lelkes pártfogását; meg vagyunk róla gyözdve, hogy Pécsen is megtalálja helyét, sőt a közönség várakozását jeletkenyen felül is mulja. Volt alkalmunk társulatának névsorát megtekinteni s mondhatjuk, oly nevekkel találkozunk, a minőkkel kevés színigazgató dicsekedhetik. Músora a legújabb s legjelesebb operettek, népszimfnyeket s vizjátékokat tartalmazza. Ruhátára egészen új s oly gazdag, hogy az ország barnale ruhátáránál többet ér. Kreesanyiét kivéve. A díszletei is mind újak s a modern izlések megfelelők. Fedett arénában fog játszani s előadásait tervszerint husvét után kezdi meg.

— Gyermekek hangversenye. A városi zeneiskola es polgári leányiskola növendékei által a városi szegényház-alap javára rendezett hangverseny nagy sikert aratott. A szép számú közönséget nemcsak kielégítette az eredmény, hanem várakozáson felül meglepte. Sokan azzal a tudattal mentek a hangversenyre, hogy holmi cizinczogatás, itéleten kísérletek fognak hallani, de igen kellemesen esodáltak, mert a gyermekek ügyes es szabatos előadása nemcsak hogy lekötö a figyelmet, de élvezetet is nyújt. Hoffer Károly „Népfölkölő induló” ját oly szépen játszottak, hogy valóban öröm volt hallgatni. A kis esőpp Weber Alfréd hegedű szólója viharos tapost aratott. Valóban nem tudjuk, mit esodajunk jobban: a gyermekek zenei tehetségét, szorgalmát s szép előmenetelét, vagy a mester nagy ügykezetét, gondos tanítását, mely által a siker oly fényesen bizonyult. Annyi bizonyos, hogy a gyermekek szépen, szabatosan s teljes nyugodtsággal kezelik a hangszereket s ezért az elismerés Hoffer Károly es Löhr Vilmos zenetanítókat illeti meg. A polgári leányiskola növendékeinek az éneke is igen szépen sikerült. Reberics Imre meg lehet elégedve tanítványaival s a közönség nemcsak hogy meg van ő vele elégedve, hanem méltan megérdemelt elismerés sel adózik neki. Bizon-bizon, öszintén szólva, magunk sem hitük, hogy ilyen pompásan sikerüljön a gyermekek hangversenye. Most azonban már bátran elmondhatjuk, hogy zeneiskolánknak van létjoga, van jövője. A gyermekek igyekezettel s gondallal tanítanak s tanulnak is. Csak rajta! Idővel a néhai városi zenekar is pótolhatják a növendékek.

— Wilhelmj A. hangversenye. Emilitetük már lapunk hasábján, hogy Wilhelmj Ágost a jelenkor első hegedűművészeinek egyike városunkban is fog hangversenyt rendezni. Ez alkalommal már a napot is tudatjuk olvasóinkkal, melyen magát es művészetét befolya mutatni. Es ez április 1-seje, azaz júnyó püntek. Ez érdeklődés a közönség között már eddig is meglehetősen mondható, azért a legjobb akarral hívjuk föl azokat, kik érdeklődnek a hegedűművészet iránt, hogy idejében

tegyenek lépést a jegyek megszerzésére vonatkozólag. Misor: 1. Tocata és Fuga, D-moll, zongorára Bach Taussig. Niemann Rudolf. 2. Hangverseny hegedűre Beethoven. Wilhelmj Agoston. 3. Bécsi farsangven. Wilhelmj Agoston. 4. Allegro, b) Intermezzo, c) Finale. Niemann Rudolf. 4. a) Ave Maria, hegedűre Schubert-Wilhelmj. b) Nocturne, hegedűre Chopin. Wilhelmj Agoston. 5. Tűz-varázslat, "Wal-küre" operából, zongorára Wagner-Brassin. b) Tarantella, zongorára Liszt F. Niemann Rudolf. 6. "Alla polacca", hangversenydarab, hegedűre Wilhelmj. Wilhelmj Agoston.

A „Pécsi dalközszer” f. hó 18-án tartotta meg első tisztújító közgyűlését. Jilly Alajos elnök üdvözölte a tagokat és meglepő szavakkal tolmácsolta a testület szép törekvéseit, annak célját s mint ilyen zseugegyet, megkötve minden nehézségekkel, sikerült állandó otthonát is föltűni, melyet elhagyni tan nem fognak soha. Végül azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy ez ifjú daltestület törzse fejlődésének látato előhaladása következtében csakhamar szép terebélyes fává nővi ki magát. Azután következett az elkészített jelentés előolvasása, a tisztikar leköszönése és újra választása. Elnök: Jilly Alajos. Alelnök: Csukás Zoltán. Karmester: ifj. Simacek Alajos. Pénztárnok: Schwarcz Károly. Előjáró: Martinek József. I. jegyző: Notter József. II. jegyző: Schmidt Károly. Levéltárnok: Tészás Pál. Választmányi tagok: Fehér Ferencz, Steidl Alajos, Landgraff Ferencz, Ridl Lajos és Czeczner István választottak meg. Póttagok: Kozary Ede, Kopcz Imre. Végül elhatározták, hogy a daltestület első teendője lesz zászló beszerezni, nehogy az esetleges jövő évi országos dalártnappályra zászló nélkül kelljen elmenni, mely célra dalestélyek rendeztetnek és gyűjtő ívek beszáttatnak szel.

— **Ölcsőbb lesz a gázvilágítás.** A pécsi légszuszgyár igazgatósága lapunk útján indítja a légszusz gyárasztó közönséggel, hogy a tarsulat vezérigazgatóságának határozata folytán aprilis elsejétől a fogyasztandó légszusz eddigi 19.42 krajczárnyi ára köbméterenként 18 krajczár-ra fog eszalattatni.

— **Dezso Miklós** bronzaját vandortárnar könyve. Tanító a falkolában "vasárnapra mar elhagyja a sajtót és az előfizetőknek széküldeték. A kik meg akarják rendelni, forduljanak a szerzőhöz. (Pécs.) A mű ára 80 kr.

— **Makó-klub.** Értelmeletünk szerint egyik helybeli kávéházban a késő éjjeli órákban egy klub jön össze s a leghazárdabb kártya-játékokat üzi; különös előszeretettel a — makót. Ha csak úgy a szaz ft felé járna a bank összeg, talán meg se említenének; de mert biztos tudomásunk van róla, hogy e hét elején 800 ltra rigott föl a bank; jónak látjuk a "rendőrséget a hazárd-játékosok multságára figyelmeztetni. Érdekesnek tartjuk még megemlíteni, hogy ez a kártya-kompanya pénzerekből és — manipulans örmesterekéből áll.

— **Eljen a szabadság!** F. hó 22-én a molnar-szállóban két molnarlegény addig éltette a szabadságot bor mellett, míg végre nézetek nagyon eltértek egymástól és nagyon is súlyos argumentumokkal kezdtek bizonyítani és csakhamar suagott az okól-eső a szabadság érdekében. A vendéget belépő rendőr a verekedés kezdője learkarta tartóztatni és már kísérte öfele, ezalatt a másik spezi kisonván az udvarra és fejszét ragadvá learkarta utni a rendőrt; derék Buczkónk lélekjelenének köszönhető, hogy megmenekült. — Most mindketten szárazabb helyen guloskodnak arról, hogy hány faja van a griznek meg a muut-mehlnek, no meg a szabadságnak.

— **Antiszemitizmus Mohácson.** Mint eljese hiteles forrásból értesültünk, Mohácsnak csakugyan lesz antiszemita képviselő-jelöltje, Veres Lajos, ki a fővárosi sportkörök előnyösen ismert alakja, elhatározta magát, hogy a mohácsi választókerület mandátumáért a többi pártokkal fölveszi a küzdelmet; az aktíva-lépés husvét hétfőjén kezdődik, a mikkorá gyanis Veres Szabadkáról, a hol jelen-tékeny hívtokai vannak, Mohácsra utazik több nevesebb országgyűlési képviselővel. Eiseretében lesz Istóczy Győző, az antiszemitizmus vezérfia is, ug' dr. Rác Géza, Verhovay Gyula, Szemcz Emil és Vad-tay Andor országgyűlési képviselők. Ugyan-sak husvét-hétfőn délután négytől fog rendeztetni a vasártéren, a mely alkalom-al szónokolni fognak a Mohácsra lerán-duló képviselők s Istóczy a párt részéről a választó kerületnek képviselőjelöltül Veres-fője ajánlani. Mohácsról a képviselők Veres érdekében kirándulnak a választó kerületbe is, a hol heves agitációt készítenek támasztani elveik diadalra jut-tatása végett. Kölkeden, Babarozon és Szekesfeh nagy sikert remélnek elérni; a rémet falvakban pedig titkos kezdek már most is erősen működnek a zsidóellenes mozgalom fölrendítésének ügyében. — Mohács-on, értesülések szerint, az antiszemitizmus épen nem sovány talajra talált, mert a nép nagy része féltékeny szemmel nézi az oda tóduló zsidók számanak folyto-nos emelkedését, de még inkább több zsidó "ur"-nak rohamos meggazdagodását. Attól lehet tartani, hogy husvét-hétfőn a Dunagőzhajózási-társaság szónokadó-tele-pének pártjai a gyűjtő szónoklatok hatása alatt (nem is annyira az antiszemitizmus

elvéitől, mint inkább a legnagyobb nyomor politikájától (?) sarkalva) zendülésben fognak kitörni; . . . a sok-sok évi sanyarúság alatt összegyűlt elkeseredés könnyen szétrobbanthatja a "törelm"-nek ezennél erősebb kattanát is. A politikai hatóságoknak nemcsak akkor kellene foglalkoznia az ilyen esemmel, a mikor az explózió már meg nem akadályozható, hanem a béke és nyugalom napjaiban is; a nemzetgazdasági eszméknek nagy politikai hordere-jük van! Mi a bekövetkezhető bajra föl-hívjuk a rend fölötti örköndi hivatva levők figyelmét s ezzel többet tettünk, mint kö-telességünkben állana, mert a "vidék" b'aja első sorban még csak a vidéké, s az ottani mételey föllesmerésére leginkább az ottaniaknak van igazi alkalmuk s ha ott még a sajtó is működik, annak meg épen nem szabad szemel hunyati az olyan parr excellencia társadalmi kérdés előtt, mint a minő a mohácsi szentolók ügye. Sejt-olmunk azt sugja, hogy Mohács fölött a képviselő-választásra nagy viharok tornyosulnak össze sőtét felőlő.

— **A szent-lőrinczi Polgári olvasó kör** által ennek kgyűjtára gyarapítására, f. 1887. február 12-én megtartott táncvigalom anyagi eredménye. Belépti díjakból bejött 48 ft 50 kr., fölülzetés-ekből 23 ft, összég 71 ft 50 kr. Fölülzetés: Nádasy Kálmán 5 ft, Trizler Károly 3 ft, az egytel elnöke 3 ft 50 kr., Gr. Lassberg Arthur 1 ft, Engel Zsigmond és Gyula 1—1 ftot, Eger-szegi 1 ft, Klonberger 1 ft, egy urnó Szent-Dienesről 50 kr.

A „Budapesti Hírlap” (szerkesztők és kiadótalajdonosok Csukás József és Rákosi Jenő) a legkötőbb és legkimerítőbb táv-irati tudósításokkal szolgál és **közvetlen** összekötése lévén Európa összes fővárosaival, a mostani vál-gások időben, legbiztosabban tájékoztatja olvasóközönségét. A kiválóan hűhaftas szemellen szerkesztett „Budapesti Hírlap” öt vezércikket, tárczái, rovatjai, az ország legkedveltebb és legel-jettedb hírlapjává tették. Előfizetési ára negyed-évre 3 ft 50 kr., egy hónapra 1 ft 20 kr. Szer-kesztőség és kiadóhivatal Budapest, kalap-utca 16. szám. (3—2)

Egy család se legyen e nélkül! Kismarton. (Magyarország) Tekintetes úr! Becces soraira vá-laszolva tudom, hogy a küldött Brandt R. győz-szerző-fő- svajci labdacsokat nem csak én, de mindazok kik tanácsora használták, igen kitűnő szernek találják. E labdacsook legjobb hatását tapasztalnak nevezetesen a következő bajokban: makacs székrekedésben gyomor puffadás mellett, rossz emésztés, elnyálkásos, szédülés, fejfájás s aranyérben. Én é dobos elhasználása után, teljes-sen jobban lettem, most már hivatásomnak is ele-gedtetek, ajánlani is fogom e kitűnő szert minden-ki a ki e fajta betegségben szenved, mert bizony nagyon megérdemli. Teljes tisztelettel, ön-nek hálás lekötelezettje Hacke József cs. kir. nyugalmazott főorvos. — Brandt R. győz-szerző svajci labdacso dobozontként 70 kr. kaphatók a gyógyszerárakban, de figyeini kell a fahrkeresetre város mezőben s Brandt R. névalatára.

Irodalom.
— „Sarah grófné”-t, Ohnet György híres regényét tartalmazza az Egyetemcs Regénytár II-ik évfolyamának 10-ik kötete. Az „Egyetemcs Regénytár” (köttye Singer és Wolfner könyvkereskedés, ára kötve 50 kr.) díszes piros kötései jól ismeri már a magyar olvasó közönség; nincs könyves-asztal az országban, ahol ott ne volna egy-egy ép oly díszes mint érdekes és olesó kö-tete. Uj kötetének tartalma. — Sarah grófné — biztosan öregbíteni fogja hírnevét. Ohnet ez új regénye, mely dramatizálva már egy hónap alatt látni fogunk a nemzeti színházban, előbb íródott mint a Bányá és Lise Fleuron, de ép oly érde-kes mint ezek, s mint a nagyhírű minden műve kiválóan drámai hatású. Valódi párja „Vasgyá-ros” nak.

Közgazdaság.
A tisztelt gazdaközönségnek!
A kereskedelmi muzeum fölhívása.

A kereskedelmi muzeum fontos cél-jaira a következőkben kívánjuk hazai gazdáink figyelmét külön fölkiérni. Szán-dékunk ugyanis a t. gazdaközönséget meg-győzni arról, hogy a kereskedelmi muzeum nemcsak a kereskedőnek és iparosnak, hanem a gazdának is nagyfontosságú szolgálatakat fog tenni abban az esetben, ha annak közbenjárását minél nagyobb számban igénybe venni fogják.

Mint a hazai termékek állandó kiál-lítására vonatkozó szabályzatokból kitűnik, a kereskedelmi muzeum egy állandó min-tatartat kíván létesíteni, melyben összes hazai termékeink és így a gazdasági ter-mékek is helyet foglalnak, oly ezéliből, hogy a hazai kivittelt emeljük és ezikkeink-nek új piacokat biztosítsunk.

Hazai gazdáinkat első sorban a kö-vetkező csoportok érdeklik:
I. csoport. Mezőgazdaság és kertészet (21. és 31. lap.)
II. csoport. Állati termények (21. és 35. lap.)
III. csoport. Erdészet (22. és 38. lap.)
VII. csoport. Bor- és egyéb szeszcs italok (23. és 44. lap.)

Az ezen csoportokban fölörölt nagy-számú tárgyak attekintéséből minden gazda meggyőződhetik arról, hogy alig van egy gazdaság, mely több tárggyal ne szere-pelhetne a kereskedelmi muzeumban.
Mint az a kereskedelmi muzeum szer-vezeti szabályainak I. pontjából kitűnik, a muzeum egyik főcélja: megismertetni a közönséggel mindazon ezikkeket, melyek-ben versenyképesek vagyunk és kivitelre számíthatunk;
egy másik főcélja pedig a muzeumnak az, hogy termelőink a bel és külföldi szük-séget felőlőleg tájékozva legyenek.
Az a termelő, a ki a fent érintett csoportokba tartozó tárgyaival a kereske-delmi muzeum kiállításában részt vesz, ez által több irányban magának és másoknak hasznos szolgálattal teend.
Hogy ezen állításunk helyességére

néve csak néhány példát idézzünk, sorba vesszük a csoportokat.
Igy nevezetesen az I. csoportot il-letőleg.

Az a gazda, kinek gazdasága tel-nyomólag gabona és egyéb magvak ter-melésére van berendezve, ha a muzeum útján esetleg nem is talál mindig kész vevőre mégis alkalmat nyer arra nézve, hogy kiváló termékei a nagy közönség előtt ismertekké váljanak.

Ha például a buza és rozsz oly ezikek, melyek eladására nézve a kereske-delmi muzeum csak ritkább esetekben fog közevetülőt szerepelhetni, mégis igen nagy előnyt érhetnek el gazdáink, ha e ezike-keket kiállítják, az által, hogy ily ter-ményeiket a netán vetőmagveserőt óhajto gazdársaiknak esetleg a folyó áraknál magasabban eladhatják.

De az ily gabnafélék kiállítása a gazdára nézve még azon szempontból is előnyös, mert az ország különböző vidékein termelt minőségeket és válfajokat ismerni tanulják és így gyakran üdvös reformokra nézve nyerneik utmutatást.

Ha ezen előnyök állanak a buzára és rozszra nézve, mely két gabonaféle, mint legkedvesebb kedvező példát idéztük, akkor annál előnyösebb a többi gabona és mag-félék kiállítása; még pedig azért, mert ezeknél jóval több tere van a vetőmag nemesisítésének, a minőség fokozásának és ez által a kelendőség emelésének.

Igy nevezetesen tagadhatlan, hogy az árpánál, a zabnál, a tengerinél stb. még egyáltalában nem értik el azt, hogy min-den vidéken a helyi viszonyokhoz képest legnemesebb és legjovidelemzőbb válfajok termeltessenek. A kereskedelmi muzeum-nak évről-évre megújuló kiállításai arra lesznek hivatva, hogy bennünket e részben mind jobban tájékoztassanak, de egyuttal lehetősiteni fogják azt is, hogy azok a gazdák, kik a gabonafélékből jeles minőségű válfajokat tisztán termel-nek, ezeket vetőmagul előnyösen értéke-sithetik.

Ugyanez áll a hüvelyes veteményekre is. E részben példa gyanánt elegendő meg-említeni azt, hogy az országban igen je-lentékeny mennyiségű bab termeltekik, mely nagyrészen azért nem kelendő, mert a használt fajta nem felel meg a világ-piacz igényeinek. A kereskedelmi muzeum épen ily irányban lesz a gazdáknak tá-mogatására, rea mutatóvan állandó gyűjté-ményeiben mindig azokra a ezikkekre, melyek iránt folytonos kereslet nyilvánul.

Ha ugyancsak az első csoportban a rostos növényeket tekintjük, a kereske-delmi muzeum e részben is hasznos szol-gálatot tehet. Ugy len, mint kender-ter-melésünk főbb akadályai gyanánt em-líthetők: a meg nem felelő minőségű ve-tőmag és hiányos kikészítés.

(Folyt. köv.)

Nyilt-tér.)
Med. univ.
Dr. Kaufer Mór
Rendel: d. e. 11—12 ig.
d. u. 2—3 ig.
Országujt 61. sz.
(Wertheimer-féle ház)
NAGY FERENCZ,
Laptalajdonos.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztő főmunkatára.

Hirdetések.

17769. sz.
1886. kv.

Árverési hirdemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fran-kenhaler Jakab végrehajtatonak Szabó István végrehajtást szenvedő elleni 55 ft tökévetelés és járulékaí iránti végrehaj-tási ügyében a pécsi kir. törvényszék ter-ritletén levő a m.-peterdi 71. sz. tjkvben felvett 109. hsz. kertnek és 1/4 teleknek végrehajtást szenvedett illető 2/3 részére 366 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb meg-jelölt ingatlan az 1887. évi ápril hó 15-ik napján 10 órakor Magyar-Peterd községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át, vagyis 36 ft 60 kr készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-mított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-séről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóságnak 1887. évi január hó 7-ik napján tartott üléséből. Kiadta: Kiss Géza,
95. sz. (1—1) kir. törvénzéki jegyző.

Ház-eladás.

A szigeti külváros, Árpád-utca 53-ik szám alatti

háZ

jutányos áron eladó s azonnal átvehető.
74. sz. (3—3)
17520. szám.
1886.

Árverési hirdemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schmidt Ádám végrehajtatonak Muth János és neje végrehajtást szenvedő elleni 55 ft tökévetelés és járulékaí iránti végrehaj-tási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a ráczpetri 117. sz. tjkvnyvben fel-vett 28 2/3 hszsz. pinczére 80 ft, 282 a/60. hszsz. szántóföldre 77 ft, a 963 a/18 hszsz. szántóföldre 80 ft, az 1917 a hszsz. rétre 53 ft s az 1107. hszsz. rétre 71 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy fennebb meg-jelölt ingatlan az 1887. évi ápril hó 14. napján délelőtt 10 órakor Rác-Petre községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át, vagyis 8 ft, 7 ft 70 kr., 8 ft, 7 ft 10 kr., 5 ft 30 kr készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-mított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-séről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóságnak 1887. évi január hó 7-ik napján tartott üléséből. Kiadta: Gálovits Ártur,
94. sz. (1—1) kir. törvénzéki jegyző.
80.
végr. 1887.

Árverési hirdemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sádsi kir. járás-bírószék 228—492/1887. számú végzése által Pécs szab. kir. város arvatára, Toth Fülöp m.-egregyi, Lakatos Ferencz vékény lakos végrehajtatók javára Fekete István vékény lakos ellen 123 ft 32 kr., 134 ft, 55 ft tőke ennek kamatai és ed-digi összesen 50 ft 59 kr. perkölttség kö-

vetelés erejéig elrendelt és biztosítási kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 433 ft 60 kr-ra be-csült borok, pincze szerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 530. 1887. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a hely-színén, vagyis a m.-egregyi határban az alperes szülőjében leendő eszközésére 1887-ik év március hó 28-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-többet igérőnek becsáran alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában meg-állapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Sásdon, 1887-ik évi március hó 14-ik napján.

Schubert Manó,
kir. bírósági végrehajtó.
(1—1)

2918 sz.
1887.

Árverési hirdemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szieberth Nándor pécsi lakos végrehajtónak Borbás József gerényesi lakos végrehaj-tást szenvedő elleni 200 ft. — kr. töké-övetelés és járulékaí iránti végrehaj-tási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a sádsi kir. járásbírószék) területén levő, a geré-nyesi 353. sz. tjkvnyvben felvett 77. hszsz. 35/b számú ház és udvar kertre az ár-verést 338 ftban ezennel megállapított ki-kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi ápril hó 29-ik napján délelőtt 10 órakor Geré-nyes községi házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át vagyis 33 ft 80 kr., készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-mított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazság-ügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-séről kiállított szabályszerű elismervényt átszol-gáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóságnak 1887. évi március hó 11-ik napján tartott üléséből. Kiadta: Jeszenszky Antal,
(1—1) kir. tszaki jegyző.

Jelentés.

Van szerencsénk a n. é. közönség becces tudomására hozni, hogy az eddigi WEIDLINGER ZSIGMOND úr által bizományképzett VARRÓGÉP-RAKTÁRUNKAT fölhaltgnytk, és ezen-tul sem gyartmányaink eladására, sem pedig az eddigi általa közvetített elad-ásokról kinnlevő tartozások beszedésére följosogitva ninesen, hanem ezen kizárólagos jog bennünket mint a váltók és kötelevények egyedüli tulajdo-nosát illet; tehát a nevezett Weidlinger Zsigmond úrnál ezennel netalan törtérendő fizetés vagy törlesztéseket el nem ismerünk és mint nem teljesitet fogjuk tekinteni.

Kelt Budapestben, 1887. évi március 25-én.

A „FRISTER- és ROSSMANN“-féle
varrógépgyár-részvénytársaság
főigynöksége.
Rottenbiller-utca 60. sz.

Spitzer L.

Pécs, Ferencciek-utca 8. szám a nagyérdemű közönség becces figyelmébe ajánlja a közeledő ünnepek alkalmára

dúsan berendezett üveg- és porcellán raktárát,

melvett feltűnő olesó ár mellett ad el.

! Még csak rövid ideig!

Nagy Anatómiai-pathologiai muzeum

a hattyu termekben

I. sz. terem:
Rendkívüli mechanikus remek-művek életnagyságu viasz alakok.

Urak, hölgyek- és gyermekek részére nyitva naponkint

Beléptidj tárgymutatóval.
Felnötkeknek 20 kr.
Gyermek és katona jegy 10 kr.

II. sz. terem.
Anatómiai osztály csupán 20 évet be-töltött felnötkek részére.

Kedden és pénteken

csak hölgyeknek.

Arverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hefner István végrehajlatának Zlatits Györgyné szül. Graits Borbála végrehajtást szenvedő elleni 57 frt 56 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a belvárdi 62. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 67. sz. 54. sz. ház, udvar és kertre az arverést 486 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi ápril hó 6-ik napján délelőtt 10 órakor Belvárd községi bíró megállapított megtartandó nyilvános arverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis, 48 frt 60 kr. k-zpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett arfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszter rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kez. levele értelmében az 1881. LX. t. cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényétől azólgatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi decz. hó 31-ik napján tartott üléséből.

Kiadta:
Kiss Géza.

93. sz. (1-1) kir. törvényszéki jegyző.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk azon rendkívüli győgyeredményt, mely Messner gyógyszerész

tyúkszem-tapasza

által (a m. kir. országos egészségügyi tanács által megvizsgálva) tyúkszem, szemölcs, bőrkeményedés és daganatok ellen eléretett.

Ó-Becse, 1887. január 19. Kérek az ön által hirdettet tyúkszemtapaszát. Kiváncsi vagyok, vajjon az eddig minden győgyeseknek ellenállót tyúkszemtapaszát megzabadjuk-e? Tisztelettel Med. Dr. Kiss György, kor. ar. érdem-kereszt tulajd.

Ó-Becse, 1887. február 12. Ehez járultak kegyetlen fájdalmas tyúkszemem. Önnek szere által elmúltak. Jó lélekkel ajánlom bárkinek. Dr. Kiss György.

Eoska, 1887. február 8. A tyúkszemtapasz a fent ajánlatnak nem vált szegényérem; sőt mondhatom, hogy ily eredményt töle korántsem vártam, most a szer felének megtakarításával tyúkszemem-től megmentve vagyok. Honfiai tisztelettel Kelemen István, urad. ispán.

Rakovicza, u. p. Buziás, 1887. február 5-én Nem mulaszthatom el, hogy hálafejezetem ki ne fejezzem a nekem küldött Meissner-féle tyúkszemtapaszért. Nagy nyolc éve, hogy tyúkszem-fájdalmaim az és ez idő alatt siker nélkül háznál mindenfélét tyúkszemtapaszát és kenőcsöket. Most azonban a Meissner-féle tyúkszemtapasz hat napot használata után képelem voltam négy tyúkszemem minden fájdalmát négy nap alatt eltávolítani. Tisztelettel Popovic E. Livius, állami tanító. — 1 frt 15 kr.

Érsek-Ujvár, 1887. január 29. Kérem, utánvételem a híres Meissner-tyúkszemtapaszról, melyet mindenütt dícsérek. Mély tisztelettel Malinszky József.

Temesvár, 1887. február 12. — Szélvény 1 frt 15 kr. A küldött doboz tyúkszemtapaszát, mely minden váratkozást túllaladva kitűnő. Reviczky Urb. m. k. pénzügy. hivatalnok.

Pozsega, 1887. február 21. Szélvény 1 frt 15 kr. A tyúkszemtapasz kitűnő szolgálatokat tett, küldöm az árát. Jovánovics A.

Székelyudvarhely Meissner győgyeszer központi raktára által (Pécssett, Mór-utca) mely 1000 db. és es kir. aranyat fizet annak, ki bebizonyítja képes, hogy fenti nyilatkozatok bármelyike hamis, vagy költött, avagy a fenti czég rokonai től származnék. Kapható Pécssett Sipőcz István győgyeszerénél. 87 (2:—2)

Mohácsi fedélcserép.
A könnyű és tartós fedélcserépekben Pécssett általános érezhető hiányon szigdigendő, a mohácsi kútnó agyagból készített híres mohácsi fedélcserépekből

PÉCSSETT
Rath Mátvás urnak
a vasut melletti telkén

raktárt állítottam fel, a hol is azok bár mely mennyiségben a legolcsóbb áron kaphatók. Megrendelések és vételek Rath M. úrnál eszközöndök.

Rozenthal S.
88 (3—2) téglagyár tulajdonos Mohácson.

Kos-eladás.

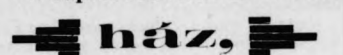
A báttaszéki magyar kir. Teresiánumi alap, uradalomnak az 1885. évi budapesti országos kiállításán kitüntetett hazai fűszeggyapjas juhnyájából

24 darab 2 éves kos

eladó. Levélbeni megkeresésekre felvilágosítással szolgál az uradalmi tisztség. 86 (3—2)

Eladó ház.

A Papnövelde-utcai 14-ik számú

szabad kézből eladó. Bővebb értesítést Szautter Gustáv ügyvéd ad. Sörház-utca 10-ik sz. házbán.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hirlapokban feldicsört győgyeszer közl melyiket használja betegsége ellen, az irjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipscebe s kérje a „Betegbarát” czimű röpiratot. E könyvecsében nemcsak a legbizonyosabb bizonyított háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszér is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítsanak. Ha a betegnek a megfelelő győgyeszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is győgyulás várható, s ez okból legelő győgyeszerrel nem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges győgyeszer. A nyomat megküldése a megrendelőnek költsége nem kerül.

EQUITABLE

az Egyesült Államok életbiztosító társasága
NEW-YORK-ban
Alapított 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886 deczember 31-én 1,747,000,000 márká.

Az új felvételek kitétek:
1884-ben 1885-ben 1886-ban
360,000,000 408,000,000 4,400,000 m

Az ősszalap emelkedett 1886 január hó 1-61 1887. január 1-jéig 272,000,000 márkáról 321,000,000 márkára.

A tiszta nyereséményül 1887 január hó 1-én 68,000,000 márkát tesz ki és a múlt évhez viszonyítva 13,000,000 márkával emelkedett.

Tőkebefektetések Európában 16,000,000 márkán felül. A kötvények 3 év múlva kifogósolhatlanok. Minden kötvény visszavásárlási es lezártási joga 3 év múlva. A 100:00 dollárból álló részvénytőke alapszabályszerűleg es a 7% kamatoztatik, az azon felül sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére:
Budapest, Andrassy ut. 12. sz.
Függetlenség Pécssett: Molnár M. úrnál.

Előfizetésre való fölhívás

„Veréb Jankó”

pécsi képes élelzap április—juniusi negyedére.

Gyöpre magyar! Gyü a muszka!
Hol a pisztó meg a puska?
Minden ember álljon elő,
Czibil ambar népfőkelő...
Ezer mondár és szürkankó —
Riadót fü Veréb Jankó!

Össze téns delegáció!
Kell uj prenumeráció!
Szavazzál óh! dieső népem,
A mint eddig, azonképen...
Nem kell nekünk öt millió,
Pár száz forint is elég jó!

A ki magyar, az hozzánk áll,
Hűségesen prenumerál,
Mutat igaz magyar mórest,
Lebőki a másfél főrest,
S ezzel három hóra vége —
Biztosítva lesz a béke!

Veréb Jankó harmadik gazdag tartalommal

évfolyamának második negyedébe lép s mint eddig, ugy ezután is legdiszesebb kiállításban jelenik meg.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy negyedre 1 frt 50 kr.

Az előfizetések legelőnyösebben posta-utalványon eszközölhetők s a lap címével: Pécs, János-utca 8. sz. alá küldendők.

!! Háboru !!

a nyakbántalmaknak és beteg tüdőnek!

Az évek óta ismert s díjjal jutalmazott

Egger-féle mellpasztillák

sikeresen küzdenek köhögés, nyakbántalmak, rekedtség, tüdőhurut és nehéz lélekzet ellen, és kétségkívül a legbiztosabb szer mell- és nyakbántalmak ellen.

Ezen kitűnő hatású mellpasztillák skatulyájában 25 és 50 kőnt kaphatók Pécssett: Sipőcz István, Göbel F. álnó, Zsiga Lajos, Kovács Mihály és a Mizerick győgyeszerárában; Eszéken: Dávid Gyula, Dienes I. C. és Gobetzky F. győgyes. V. Vilányban: Csathó Gyula győgyes. 31 (10—5)

LIPPMANN KARLSBADI PEZSGŐ-PÓRA

Utóérhetlen hatású emésztési zavaroknál,

melyek étvágyhiány, időszakos rosszullat, undor, elnyákosodás, gyomorégés, lassu emésztés, fölfúvódás, szabálytalan székelés, általános kényelmetlen érzés és más hasonló zavarokban nyit válnak.

Vértelülés, fejfájás, szédülésnél mint általában elismert szelid, biztos hatású vértisztító hashajtó működik, melynek győgyódszerű használata gyomor- és altesti bántalmaknál, tartós székekedséknél, aranyér-, máj- és epebántalmaknál, sárgaságnál stb. orvosilag is általánosan javallatik.

Kapható mindenütt a győgyeszer tárákban Nagyban a győgyillyszer- és ásványvíz üzletekben.

Csak akkor valódi, ha minden adag Lippmann védjegyet viseli. Központi székhely: Lippmann győgyeszer-tár Karlsbad.

Kapható Pécssett, Baján, Eszéken, Kadarkuton, Karlovcán, Kaposváron, Szegárdon, Tabon, Tolnában, Zomborban a győgyeszer-tárakban.

Eddig még felülmulhatlan a MAAGER W.-féle

cs. kir. kizárólag szabadalmazott, valódi, tiszta

Csukamájolaj

MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyen emészthetősége folytán gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobban elismert szer: mell- s tüdőbajok, görvély, daganatok, kelések, bőrküütesek, mirigybajok, gyengeség stb. ellen — egy üveg ára 1 frt — kapható gyári raktárban: Bécsben, Heumarkt 3. szám alatt, valamint az Osztrák-Magyar birodalom legtöbb és jobb nevű győgyeszer-tárban.

Pécssett kapható: Balázs Odön, Kovács M. és Sipőcz István győgyeszer-tárban; Reeh Vilmos — Spitzer Sándor és fia kereskedésében. 419.(12—8)

Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol China-bor.
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol vastartalmu China-bor.
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol pepsin-bor.
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol pepton-bor.
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol rhabarbara-bor.

A legjobb szer gyomor-egyenségeben, hideglelés, ideg-bántalmak s utóbetegség ellen. Egy üveg ára 1.50.
Kitűnő hatású azon betegségekben, melyek vérszegénység, vagy rossz vértől származnak. Egy üveg ára 1.50.
Rendkívüli szer mérges daganatok, a gyomor lassu működése s az ebből származó betegségek ellen. Egy üveg ára 1.50.
A legbiztosabb szer a gyomor működésére nem ható szervek felállításául. Egy üveg ára 1.50.
A legjobb szer gyomor- és bél-katharus, valamint egyéb betegségek ellen. Egy üveg ára 1.50.

Főraktár Ausztria s Magyarországra néve (Galliczia és Bukovina kivételével) Maager Vilmosnál, Bécs, III. Heumarkt 3.

HIRDETÉSEK

előnyös áron vételek föl a kiadóhivatalban (János-utca 8 sz.)

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Vedleg Főállomahatlan étvágyhiány, gyomorégőség, rossz illatu lélekzet, fölfúvódás, savanyu felbőfés, hátké, gyomorhurut, gyomordégés, homok- és darabképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha a gyomortól ered), gyomorgörcs, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, gilliszat, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében.

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr.

Központi székhely: Brady Károly győgyeszer-áruháza Krensterben 507 (Morvaország).

Kapható minden győgyeszer-tárban.

Óvást! A valódi mariacelli gyomorcsöppeket sokat hamisították és utánozták. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell győgyve lennie és a minden üvegben mellékelte használati utasítasom meg kell jegyezve lenni, hogy az Krensterben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS, „MAGYARSELTERS”

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalmu kiváló hatásúak bizonyított különösen a tüdőbántalmaknál a hol a szabadszénasav-csekélyebb jelenléte meg góvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénasav gazdagsága a győgyhatásu alkatesz-képek a beteg testrészeibe való gyors és biztos felvételét szolgálja. Ezen tulajdonságunk köszönhető a Margit-forrás kiváló előnyös is, hogy a hol szabadszénasavtartalmu omban erősebb ásványvizek, mint a Margit-forrás mellett folyton használtatik.

A tüdőbetegek klimatikus győgyintezetében, különösen a leglátogatottabb Görbersdorfbán, a Margit-víz otthonosá vált. — Orvosi tekintélyünk Budapestben: Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navratil, Dr. Poór, Dr. Kéty, Dr. Barbás; Bécsben: Dr. Bamberger, Dr. Duschek stb. a legjobb eredményekkel alkalmazzák a légző-, emésztő- és húgyvezeték általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív-győgyeszernek bizonyított legközelebb Triest-Fiumében KOLERA megbetegedés ellen a

„MARGIT” borral használva a legegészségesebb ital!

ÉDESKUTY L.

Kizárólagos főraktár m. kir. és szerb k. u. ásványvíz szállítóint. Budapest.

Ugyszintén kapható minden győgyeszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben

Köszönet nyilvánítás és üzleti jelentés.

Mindazon tisztelt Uraság és nagyérdemű közönségnek, kik a már 20 év óta a Király-utczában 30. sz. a. felejtethetlen férjem „Cáffisch Kristóf” czég alatt fennálló czukrászdát becses bizalmukkal tisztelték meg, fogadják ez után legmélyebb köszönetemet

Egyszersmind van szerencém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az említett czukrászdát „Cáffisch Kristóf özvegye” czég alatt tovább folytatom és legelőbb törekvésem oda lend irányulva, hogy üzletem eddigi jó hírnevét a jövőben is fenntartsam, és mindenkor jó és pontos kiszolgálattal által a nagyérdemű közönség további becses megelégedését kiérdemelhessem.

Ez alkalommal a t. közönség becses figyelmébe ajánlom dúsan felszerelt czukrászdámat, nevezetesen mindennemű legfinomabb és legizlésebb előállított

torta-, thea-, asztali-, dessert- és különleges süteményeket, czukorkákat és husvéti tojásokat,

melyekből szintén legnagyobb választékot tartok raktáron.

A nagyérdemű közönség becses támogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Cáffisch Kristóf özvegye czukrászdán

Pécssett, Király-utca 30. sz. a Segélyző-egyletnek átellenében.